

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobce: V. V., narozený dne X
bytem X

proti
žalované: Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592
sídlem Křížkovského 511/8, 771 46 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 19. 5. 2020, č. j. UPOL-95054/9410-2020, ve věci ukončení studia,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal toho, aby soud zrušil rozhodnutí rektora žalované ze dne 19. 5. 2020, č. j. UPOL-95054/9410-2020 (dále jen „rozhodnutí rektora“), kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Děkana Právnické fakulty Univerzity Palackého ze dne 9. 4. 2020, č. j. UPOL-84688/7940-2020

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

(dále jen „rozhodnutí děkana“), kterým bylo zastaveno řízení o ukončení studia žalobce na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „Prf UPOL“).

2. Žalobce namítal, že rozhodnutí rektora je nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť se opírá o rozhodnutí vedoucího katedry ze dne 27. 3. 2020, který však podle § 102 odst. 1 poslední věta správního řádu nebyl k vydání takového rozhodnutí příslušný. Odvolací orgán je totiž podle uvedeného ustanovení příslušný k rozhodnutí jen tehdy, jestliže řízení bylo obnoveno z důvodu, které se týkaly před tímto správním orgánem. Probíhalo-li řízení o ukončení studia před odvolacím orgánem (děkanem a rektorem) a dále před správním soudem, který řízení o ukončení studia obnovil tím, že zrušil rozhodnutí rektora, pak vedoucí katedry měl předložit výsledky svého hodnocení písemného kolokvia děkanovi, který o něm měl rozhodnout. Z rozhodnutí vedoucího katedry rovněž není zřejmé, na základě čeho ke svému rozhodnutí dospěl a jak vůbec rozhodl. Z textu rozhodnutí *„Žádosti o přezkum hodnocení studijního výsledku se vyhovuje“* totiž nelze vyčíst, zda žalobce předmětné kolokvium z předmětu „Civilní proces 1“ získal, či nikoliv. Rozhodnutí vedoucího katedry je nezákonné také z toho důvodu, že žalobce nepodal novou žádost o zahájení řízení ve věci uznání písemného kolokvia. Bez žádosti nebyl vedoucí katedry oprávněn danou věc znovu řešit.
3. Dále žalobce namítal, že řízení o jeho vyloučení za studia na Prf UPOL bylo vyvoláno rozhodnutím děkanky ze dne 15. 9. 2017, č. j. UPOL-115040/7940-2017, kterým zamítla žádost žalobce o výjimečné prominutí povinnosti studenta. Toto rozhodnutí dosud nebylo zrušeno a brání žalobci v tom, aby se opětovně zapsal do studia, ze kterého byl vyloučen (do doby, než toto rozhodnutí bylo soudem zrušeno) a po tuto dobu nebyl studentem, resp. jeho studium bylo minimálně přerušeno.

B. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16. 2. 2020 navrhla zamítnutí žaloby.
5. Žalovaná předně uvedla, že k žádnému přerušení studia či obnově řízení nedošlo. Řízení o vyloučení žalobce ze studia na Prf UPOL bylo zastaveno proto, že žalobce na základě přezkumu vedoucího katedry získal kolokvium z předmětu „Civilní proces 1“, které se konalo dne 30. 6. 2016. Tím odpadl důvod, pro který bylo řízení o vyloučení žalobce ze studia zahájeno. Žalobou napadené rozhodnutí nijak nezasahuje do práv žalobce, který je i nadále studentem Prf UPOL.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

6. Krajský soud z předloženého správního spisu pro účely soudního přezkumu zjistil, že žalobce dne 20. 7. 2016 zaslal vedoucímu Katedry soukromého práva a civilního procesu podle čl. 22 odst. 7 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého (dále jen „zkušební řád“) žádost o přezkum písemné klauzurní práce z předmětu „Civilní proces 1“, kterou neúspěšně vykonal dne 30. 6. 2016. Vedoucí katedry žádosti ze dne 18. 8. 2016 nevyhověl. Žalobce požádal dne 7. 9. 2017 Děkanu Prf UPOL o výjimečné prominutí povinností studenta a o povolení vykonat komisionální zkoušku nad rámec opravných zkoušek z předmětu „Civilní proces 1“. Rozhodnutím ze dne 15. 9. 2017, č. j. UPOL-115040/7940-2017 děkanka žádost zamítla.
7. Dne 26. 10. 2017 byla žalobci doručena výzva ze dne 12. 10. 2017, č. j. UPOL-126385/7940-2017 k vyjádření se k podkladům rozhodnutí pro vyloučení ze studia. Rozhodnutím ze dne

26. 2. 2018, č. j. UPOL-40231/7940-2018 děkanka rozhodla o ukončení studia žalobce v prezenční formě magisterského studijního programu Právo a právní věda M6805, oboru Právo. Důvodem pro vyloučení studia byla podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) skutečnost, že žalobce měl předmět „Civilní proces 1“ zapsán postupně ve dvou akademických rocích, avšak nezískal z tohoto předmětu potřebné kolokvium. Žalobce proti rozhodnutí o vyloučení ze studia brojil odvoláním, které rektor žalované rozhodnutím ze dne 28. 5. 2018, č. j. UPOL-74784/9410-2018 potvrdil. Rozhodnutí rektora bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 30. 8. 2019, č. j. 65 A 72/2018-81, přičemž důvodem pro zrušení rozhodnutí rektora žalované byla skutečnost, že vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu se nedostatečně vypořádal s námitkami žalobce. Následně rektor žalované zrušil rozhodnutí děkana o vyloučení ze studia.

8. Vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu opětovně přezkoumal žalobcovu žádost ze dne 18. 8. 2016 o přehodnocení výsledku kolokvia z předmětu „Civilní proces 1“ konaného dne 30. 6. 2016 a v přípisu ze dne 27. 3. 2020 uvedl, že *„Žádosti o přezkum hodnocení studijního výsledku se vyhovuje“*. Následně bylo rozhodnutím děkana zastaveno řízení o ukončení studia žalobce v prezenční formě magisterského studijního programu Právo a právní věda M6805, oboru Právo. Své rozhodnutí odůvodnil děkan tím, že vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu dne 27. 3. 2020 vyhověl žádosti žalobce o přehodnocení výsledku kolokvia konaného dne 30. 6. 2016 a toto kolokvium žalobci udělil. Tím odpadl důvod pro vedení řízení o ukončení studia. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které rektor žalované svým rozhodnutím zamítl.

D. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách platí, že *„studium se dále ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu“*.
11. Podle § 68 odst. 1 písm. g) zákona o vysokých školách platí, že *„vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b)“*.
12. Podle odst. 7 téhož ustanovení platí, že *„orgány veřejné vysoké školy nebo její součásti přijmou v návaznosti na rozhodnutí rektora v případě potřeby taková opatření, aby práva studenta byla obnovena a následky, které vadné rozhodnutí způsobilo, byly odstraněny nebo alespoň zmírněny“*.
13. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalované, neboť jen přezkoumatelné rozhodnutí může být způsobilým předmětem soudního přezkumu. Krajský soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je

výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnil žalobce, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je však vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

14. Žalobce nepřezkoumatelnost rozhodnutí rektora spatřoval v tom, že bylo učiněno na základě nezákonného rozhodnutí vedoucího Katedry soukromého práva a civilního procesu. Tato skutečnost však s ohledem na shora vymezený institut nepřezkoumatelnosti nemůže nepřezkoumatelnost způsobit. Rozhodnutí učiněné na základě nezákonného podkladu může být nanejvýš nezákonné. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.
15. K námitce týkající se přezkumu výsledku kolokvia konaného dne 30. 6. 2016 krajský soud uvádí, že rozhodnutí rektora ze dne 28. 5. 2018, č. j. UPOL-74784/9410-2018 a rozhodnutí Děkanů Prf UPOL o vyloučení ze studia ze dne 26. 2. 2018, č. j. UPOL-40231/7940-2018 byla soudem zrušena z důvodu, že vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu se nedostatečně zabýval žádostí žalobce ze dne 18. 8. 2016 o přezkoumání výsledku kolokvia a jeho rozhodnutí proto bylo nezpůsobilým podkladem pro rozhodnutí o vyloučení ze studia. Vedoucí katedry se proto uvedenou žádostí musel znovu zabývat a učinil tak dne 27. 3. 2020. Není proto pravdou, že by vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu přezkoumával výsledek kolokvia konaného dne 30. 6. 2016 bez jakékoliv žádosti a tedy v rozporu s čl. 22 odst. 7 zkušebního řádu.
16. Podle názoru soudu je z přípisu datovaného dnem 27. 3. 2020, konkrétně z formulace „*Žádosti o přezkum hodnocení studijního výsledku se vyhovuje*“ zcela jasné, že vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu žádosti žalobce ze dne 18. 8. 2016 o přezkoumání výsledku kolokvia konaného dne 30. 6. 2018 zcela vyhověl. Vedoucí katedry sice v uvedeném přípisu výslovně neuvedl, že žalobci kolokvium uděluje, nýbrž jestliže se žalobce na vedoucího předmětné katedry obrátil za situace, kdy mu kolokvium nebylo uděleno, a vedoucí katedry žalobci sdělil, že jeho žádosti o přezkum takového hodnocení vyhovuje, nelze si citovanou větu vyložit jinak, než že žalobci bylo kolokvium z předmětu „Civilní proces 1“ uděleno. Pro úplnost soud poukazuje na čl. 22 zkušebního řádu, ze kterého vyplývá, že při kolokviu nedochází k hodnocení pomocí klasifikačních stupňů (A až F) jako je tomu u zkoušky (srov. čl. 23 odst. 3 zkušebního řádu). Student buď kolokvium získá, nebo nezíská. Totožně pak vyhodnotil přípis vedoucího katedry jak Děkan Prf UPOL, tak i rektor žalované, přičemž oba žalobci svůj pohled na věc zcela jasně sdělili. O výkladu přípisu vedoucího katedry proto nemohl být žádný spor. Žalobce má pravdu v tom, že vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu ve svém přípise ze dne 27. 3. 2020 neuvedl důvody, pro které žádosti žalobce vyhověl, avšak jelikož bylo žádosti žalobce plně vyhověno, nemá tato skutečnost žádný vliv na způsobilost tohoto přípisu jakožto podkladu pro rozhodnutí děkana o zastavení řízení o vyloučení žalobce ze studia.

17. Soud se neztotožňuje ani s námitkou, že by vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu nebyl příslušný k přezkoumání žádosti o přezkum hodnocení studijního výsledku na základě § 102 správního řádu. Žalobce na celou záležitost zcela mylně aplikuje ustanovení § 102 odst. 1 správního řádu. Uvedené ustanovení určuje, který správní orgán je příslušný k vedení řízení v případě, kdy je rozhodnuto o obnově řízení nebo má dojít k vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 101 správního řádu. V předchozím řízení soud zrušil rozhodnutí rektora žalované, kterým rektor potvrdil rozhodnutí děkanky Prf UPOL o vyloučení žalobce ze studia. Rozhodnutím soudu však nedošlo k zahájení řízení o obnově řízení ve smyslu § 100 správního řádu ani k povolení obnovy řízení. K zahájení řízení o obnově řízení může dojít toliko na návrh účastníka řízení (odst. 1) nebo na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu (odst. 2), a to jen ze zákonem stanovených důvodů (srov. § 100 správního řádu). K zahájení řízení o obnově řízení však nedošlo. Zrušení rozhodnutí správním soudem nelze považovat ani za povolení obnovy řízení ve smyslu § 102 odst. 1 správního řádu a není ani důvodem pro vedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. d) správního řádu. Zrušením rozhodnutí správním soudem totiž nedochází k zahájení nového řízení, nýbrž se vychází z původní žádosti účastníka či z důvodů, pro které bylo řízení původně zahájeno z úřední povinnosti. Stejný názor zastává také Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 9. 6. 2016, č. j. 2 Azs 307/2015-41 nebo rozsudek ze dne 26. 11. 2009, č. j. 5 As 86/2008-52). Aplikace § 102 odst. 1 správního řádu proto není namístě. Nadto uvedené ustanovení obsahuje věcnou příslušnost správního orgánu, který má vést řízení. Vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu však řízení nevedl. Jím provedený přezkum hodnocení kolokvia byl toliko podkladem ve smyslu § 50 správního řádu pro Děkana Prf UPOL, který vedl předmětné řízení na základě § 28 odst. 1 zákona o vysokých školách. Vedoucí katedry je příslušný k přezkumu hodnocení kolokvia podle čl. 22 odst. 7 zkušebního řádu. Uvedené ustanovení zkušebního řádu upravuje jedinou situaci, kdy je k přezkumu hodnocení kolokvia povolán děkan fakulty, a to tehdy když je vedoucí katedry současně i zkoušejícím. O takový případ se však nejedná. Vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu proto byl příslušný k přezkoumání výsledku kolokvia konaného dne 30. 6. 2016.
18. Soud se neztotožnil ani s poslední námitkou žalobce, podle které není možné rozhodnout o zastavení řízení o vyloučení ze studia, dokud nebude zrušeno rozhodnutí Děkanky Prf UPOL ze dne 15. 9. 2017, č. j. UPOL-115040/7940-2017, kterým zamítla žádost žalobce o výjimečné prominutí povinnosti studenta. K tomu soud uvádí, že předmětné rozhodnutí Děkanky Prf UPOL nebylo důvodem pro který bylo řízení o vyloučení ze studia zahájeno, a tudíž nebrání ani zastavení takového řízení. Důvodem pro zahájení řízení o vyloučení žalobce ze studia byla skutečnost, že žalobce nezískal kolokvium z předmětu „Civilní proces 1“, a to za situace, kdy tento předmět měl již opakovaně zapsán podle čl. 28 odst. 1 písm. b) zkušebního řádu. Jelikož kolokvium z tohoto předmětu získal, odpadl důvod pro vedení řízení o vyloučení žalobce ze studia.
19. Závěrem soud uvádí, že žalobce sice byl pravomocně vyloučen ze studia, avšak příslušná rozhodnutí byla zrušena soudem. Proto je nutné na žalobce hledět tak, že nikdy nepřestal být studentem Prf UPOL. Ostatně totéž žalobci sdělil jak Děkan Prf UPOL ve svém rozhodnutí, tak rektor žalovaného ve svém rozhodnutí.
20. Soudu není zřejmé, jak mohlo rozhodnutí děkana znemožnit žalobci zápis do studia. Z předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce se zapsal do studia ve smyslu § 51

zákona o vysokých školách dne 1. 9. 2014, tedy několik let před vydáním rozhodnutí o vyloučení ze studia. Tímto dnem se stal studentem Prf UPOL. Žalobce se nemusel po zrušení tohoto rozhodnutí soudem opětovně do studia zapisovat, neboť nikdy nepřestal být studentem a z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by požádal o přerušení studia.

21. Soud se na základě shora uvedeného ztotožňuje s názorem žalovaného, že rozhodnutí děkana o zastavení řízení o vyloučení ze studia se žádným způsobem nedotklo žalobcových práv.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

22. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto jí podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 23. února 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu